

Les monedes alternatives

En un vídeo que *The Guardian* va penjar a finals d'abril, un jove que acaba de pagar amb *bitcoins* la copa que s'ha pres en un local nocturn del barri berlinès de Kreuzberg diu al reporter: «És com si fos en una pel·lícula o en un llibre de ciència-ficció. Però és ara, no pas d'aquí a vint anys». Kreuzberg és el barri més llibertari de Berlín, que és potser una de les ciutats amb un nucli llibertari més gran i organitzat del món. Els periodistes visiten precisament aquest lloc per ensenyar als seus lectors fins a quin punt aquesta particular moneda s'ha infiltrat ja en la vida quotidiana del barri berlinès, un barri que funciona metafòricament com una avançada del que ha de venir. A principi del mes d'abril, els *bitcoin* van arribar a canviar-se per 260 dòlars, que és una quantitat molt exagerada de calés si tenim en compte que fins al mes de març d'enguany mai no havien superat els 40 \$. Aquesta enorme sobrevaloració explica l'interès dels mitjans de comunicació, i a la vegada l'interès dels mitjans explica l'exagerada inflació del preu d'aquesta moneda. Fins al moment, les pujades de valor d'aquesta cibermoneda associades a pics mediàtics han estat habituals, però a l'abril la cosa va sortir de mare. Però què són els *bitcoins*? Els *bitcoins* són unes monedes una mica particulars: creades per

un hacker o una associació de hackers —no se sap del cert ni per qui ni on van ser creades—, podríem dir que estan escampades per la xarxa i que qualsevol ordinador pot trobar-les. Ara bé, les monedes s'han de desencriptar, i per a això cal dedicar un temps, un esforç i una potència informàtica considerable que, a més a més, es va incrementant a mesura que cada *bitcoin* és desencriptat. Les monedes alliberades són a tot arreu i no són enlloc, però amb un sistema *peer to peer* permeten dues coses que les fan prou atractives: utilitzar-les a qualsevol lloc on tinguem accés a la xarxa i utilitzar-les sense deixar rastre i, per tant, fora del control de les autoritats i dels bancs. La comunitat hacker ha adoptat el *bitcoin* amb entusiasme i, segons s'explica, també l'han abraçat determinats especuladors i els traficants d'armes i de drogues. Tot plegat la fa una peça que suscita un natural interès periodístic. El noi de Kreuzberg es referia a la ciència-ficció, però el tema agafa també el glamur de les millors novel·les d'intriga. És veritat que després d'enfilarse fins als 260 dòlars va caure a gairebé la meitat en només sis hores, i que des de llavors el canvi no és gaire estable i fa de mal preveure quin recorregut tindrà aquesta moneda en el futur. Val la pena, però, dedicar una mica de temps a fixar-s'hi i a aprendre com funciona, sobretot per la quantitat de llum que aporta a com funcionen les altres, les monedes corrents. El *bitcoin* és la primera moneda alternativa que triomfa a escala global, però de monedes alternatives, sobretot en l'àmbit local, monedes que funcionen fora del sistema bancari, en corren moltes de molt diverses des de fa molts anys. Les noves tecnologies en faciliten tant la gestió i la implementació que tot fa pensar que en els temps que vénen encara n'hi haurà més, perquè és ben estrany que, en un món on es liberalitza tot, la moneda encara estigui només en mans dels bancs i dels governs.

I a Girona, el RES

A les comarques gironines, principalment a Girona i Figueres, disposem del RES, una moneda alternativa local. El funcionament per als usuaris és simple: per 100 euros podem comprar 110 RES o, dit d'una altra manera, atès que un euro i un RES valen el mateix, les compres en RES, als comerços adherits, ens suposaran un descompte d'un 10 %. És una moneda que incentiva el comerç local, però monedes d'aquesta mena poden tenir un recorregut més ampli: a Bristol, per exemple, l'alcalde ja cobra tot el sou en Bristol pounds, una moneda similar al RES. Per tant, caldrà estar al cas.